

ROZPORZĄDZENIE RADY MINIS. RÓW

z dnia 15 lipca 1985 r.

w sprawie szczegółowego zakresu i zasad działania oraz organizacji Państwowej Inspekcji Radiowej.

Na podstawie art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zakres działania.

§ 1. Państwowa Inspekcja Radiowa, zwana dalej „PIR”, realizuje zadania kontrolne w dziedzinie radiokomunikacji, radiofonii i telewizji, zwalczania zakłóceń radiowych oraz ochrony środowiska, środowiska pracy, ludności i pracy urządzeń telekomunikacyjnych przed szkodliwym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych, w odniesieniu do:

- 1) państwowych jednostek organizacyjnych,
 - 2) spółdzielni i ich związków,
 - 3) organizacji społecznych,
 - 4) innych osób prawnych oraz osób fizycznych,
- które posiadają, używają lub wytwarzają urządzenia, o których mowa w rozporządzeniu.

§ 2. Do zadań PIR należy w szczególności:

- 1) w dziedzinie radiokomunikacji:
 - a) wydawanie zezwoleń na posiadanie, zakładanie i używanie urządzeń nadawczych, nadawczo-odbiorczych i innych, wykorzystywanych w radiokomunikacji,
 - b) wydawanie zezwoleń na posiadanie i używanie radiowych urządzeń odbiorczych oraz odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych innych niż powszechnego odbioru,
 - c) wydawanie zezwoleń na budowę i eksploatację sieci radiokomunikacyjnych,
 - d) kontrola pracy sieci i urządzeń, których posiadanie, budowa i eksploatacja wymaga zezwolenia, w zakresie przestrzegania przydzielonych częstotliwości i znaków wywoławczych lub innych sygnałów identyfikacyjnych oraz zgodności ich pracy
 - z innymi warunkami określonymi w wydanym zezwoleniu oraz obowiązującymi przepisami,
 - e) kontrola produkcji urządzeń radiokomunikacyjnych przeznaczonych dla odbiorców krajowych w zakresie zgodności ich podstawowych parametrów z przepisami obowiązującymi w kraju, jak również zgodności dystrybucji tych urządzeń z wydanymi zezwoleniami,
 - f) podejmowanie działań w celu wykrycia przyczyn i likwidacji zakłóceń w pracy urządzeń i sieci radiokomunikacyjnych zgłoszonych przez użytkowników,
 - g) wykrywanie i podejmowanie działań w celu eliminowania emisji stacji pracujących bez zezwolenia,
 - h) opiniowanie wniosków dotyczących nowo uruchamianej produkcji bądź importu urządzeń radiokomunikacyjnych, przeznaczonych do wykorzystywania w kraju, w zakresie zgodności podstawowych parametrów technicznych z obowiązującymi przepisami,
 - i) wykonywanie badań urządzeń nietypowych w celu określenia możliwości dopuszczenia ich do eksploatacji na obszarze kraju,
 - j) ewidencja sieci i urządzeń, na które wydano zezwolenia,
 - k) współpraca z poszczególnymi ministrami i kierownikami urzędów centralnych w zakresie tworzenia i użytkowania sieci oraz urządzeń radiokomunikacyjnych wykorzystywanych przez jednostki organizacyjne podporządkowane tym ministrom i kierownikom urzędów centralnych;
- 2) w dziedzinie radiofonii i telewizji:
 - a) kontrola podstawowych parametrów technicznych emisji i pokrycia obszaru kraju programami przez radiofoniczne i telewizyjne stacje nadawcze pracujące na obszarze kraju oraz wykrywanie wzajemnych zakłóceń,

- b) kontrola prawidłowości działania antenowych instalacji zbiorowych, dokonywana w szczególnie uzasadnionych wypadkach z urzędu lub na wniosek użytkownika,
- c) przyjmowanie i załatwianie zgłoszeń użytkowników o zakłóceniach w odbiorze programów radiofonicznych lub telewizyjnych;
- 3) w dziedzinie zwalczania zakłóceń radiowych oraz ochrony środowiska, środowiska pracy, ludności, pracy urządzeń telekomunikacyjnych przed szkodliwym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych:
- a) kontrola produkowanych i eksploatowanych maszyn i urządzeń wytwarzających pola elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości pod kątem spełnienia wymagań w zakresie dopuszczalnego poziomu zakłóceń,
- b) badanie i kontrola produkowanych w kraju i importowanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych powszechnego odbioru,
- c) badanie wprowadzanych do produkcji, produkowanych bądź importowanych maszyn i urządzeń w zakresie zgodności z obowiązującymi normami. Przeprowadzane na zlecenie producentów na potrzeby krajowych jednostek organizacyjnych prowadzących badania jakości tych wyrobów,
- d) badanie maszyn i urządzeń wytwarzających pola elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości, przeprowadzane na potrzeby ochrony środowiska naturalnego, środowiska pracy i zdrowia ludności w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach,
- e) rejestracja maszyn i urządzeń wytwarzających pola elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości, zgłoszonych przez użytkowników,
- f) szkolenie pracowników dozoru i obsługujących maszyny i urządzenia wytwarzające pola elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 3. W zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa PIR realizuje zadania ustalone przez Ministra Łączności.

§ 4. 1. PIR nie wykonuje zadań określonych w § 1 i 2 wobec jednostek organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem wypadków wynikających z odrębnych porozumień i uzgodnień, które zawiera Minister Łączności z tymi ministrami.

2. Zakres i sposób wykonywania zadań, o których mowa w § 1 i 2, w stosunku do przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i innych misji zagranicznych korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych oraz członków ich personelu, jak również innych osób zrównanych z nimi, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca stałego pobytu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, regulują odrębne przepisy.

Rozdział 2

Organizacja PIR.

§ 5. Całością działalności PIR kieruje Główny Inspektor PIR, który jest odpowiedzialny bezpośrednio przed Ministrem Łączności.

§ 6. Do Głównego Inspektora PIR należy w szczególności:

- 1) wykonywanie funkcji kierownika zakładu pracy w odniesieniu do Głównego Inspektoratu PIR,
- 2) wydawanie wytycznych, wewnętrznych zarządzeń, instrukcji oraz regulaminów, niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań określonych w rozporządzeniu.

§ 7. W skład Głównego Inspektoratu PIR wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) kontroli emisji radiowych,
- 2) kontroli warunków odbioru radiowego oraz zwalczania zakłóceń,
- 3) ochrony środowiska,
- 4) częstotliwości, zezwoleń i ewidencji,
- 5) metrologii i gospodarki przyrządowej,
- 6) ekonomiczna,
- 7) służby pracowniczej,
- 8) administracyjno-gospodarcza,
- 9) spraw obronnych,
- 10) księgowo-finansowa.

§ 8. Okręgowi inspektorzy PIR realizują zadania ustalone przez Głównego Inspektora PIR, kierują całokształtem działalności okręgowych inspektoratów i są bezpośrednio odpowiedzialni przed Głównym Inspektorem PIR.

§ 9. W skład okręgowych inspektoratów PIR wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) terenowej kontroli emisji i warunków odbioru radiowego,
- 2) częstotliwości, zezwoleń i ewidencji,
- 3) finansowo-gospodarcza,
- 4) spraw obronnych,
- 5) ochrony środowiska,
- 6) stacja kontroli emisji radiowych,
- 7) okręgowy punkt kontroli emisji radiowych,
- 8) laboratorium pomiarowe.

§ 10. Minister Łączności na wniosek Głównego Inspektora PIR może utworzyć nowe lub zlikwidować istniejące komórki organizacyjne Głównego Inspektoratu oraz okręgowych inspektoratów PIR.

§ 11. Szczegółowy zakres zadań komórek organizacyjnych oraz podział czynności osób pełniących funkcje kierownicze i samodzielne w Głównym Inspektoracie i okręgowych inspektoratach PIR określają regulaminy organizacyjne tych jednostek, zatwierdzone przez Głównego Inspektora PIR.

Rozdział 3

Zasady działania.

§ 12. Kontrolę urządzeń, maszyn i sieci, o których mowa w rozdziale 1, wykonują:

- 1) Główny Inspektor PIR i jego zastępcy,
- 2) okręgowi inspektorzy PIR i ich zastępcy,
- 3) pracownicy Głównego Inspektoratu PIR upoważnieni przez Głównego Inspektora,
- 4) pracownicy okręgowych inspektoratów PIR upoważnieni przez okręgowych inspektorów, zwani dalej „inspektorami”.

§ 13. 1. Do kontroli państwowych jednostek organizacyjnych inspektorzy stosują tryb przeprowadzania kontroli określony w odrębnych przepisach w sprawie wykonywania kontroli przez organy administracji państwowej.

2. Do kontroli podmiotów innych niż określone w ust. 1 inspektorzy stosują tryb przeprowadzania kontroli określony w § 14—16.

§ 14. 1. Inspektorzy są uprawnieni na podstawie posiadanej legitymacji służbowej do wstępu w każdym czasie, bez uzyskiwania przepustki, na teren i do pomieszczeń, gdzie znajdują się kontrolowane maszyny i urządzenia, do dostępu do urządzeń i maszyn podlegających kontroli, żądania od użytkownika informacji i dokumentów, jak również przeprowadzania w uzgodnionych terminach prób i pomiarów oraz innych czynności potrzebnych do ustalania stanu faktycznego kontrolowanych urządzeń, maszyn i sieci.

2. Inspektorzy korzystają z uprawnień, o których mowa w ust. 1, z zachowaniem obowiązujących w kontrolowanej jednostce przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

3. Uprawnienia inspektorów do przeprowadzania kontroli potwierdza odpowiedni zapis w legitymacji służbowej zastępującej przepustkę.

4. Użytkownicy (producenci) maszyn, urządzeń i sieci radiokomunikacyjnych podlegających kontroli są obowiązani zapewnić inspektorom warunki prawidłowego jej przeprowadzenia, a w razie potrzeby możliwość zbadania stanu technicznego maszyn, urządzeń i sieci poza miejscem ich zainstalowania (produkcji).

§ 15. Kontrola może być wykonywana przez inspektorów bez uprzedniego zawiadomienia użytkowników (producentów) urządzeń, maszyn i sieci, lecz powinna być przeprowadzona w ich obecności.

§ 16. 1. Z przebiegu kontroli sporządzany jest protokół.

2. Protokół powinien być przedstawiony do podpisu posiadaczowi, użytkownikowi bądź producentowi kontrolowanego urządzenia, maszyny lub sieci, który ma prawo wnieść do protokołu swoje uwagi. O braku uwag lub odmowie podpisania czyni się wzmiankę w protokole.

3. Kopię protokołu, za pokwitowaniem, pozostawia się w jednostce kontrolowanej.

§ 17. 1. Na podstawie protokołu przebiegu kontroli mogą być wydawane decyzje, w których określa się sposób i terminy usunięcia stwierdzonych braków i nieprawidłowości.

2. Jeżeli w toku przeprowadzonej kontroli urządzeń, maszyn i sieci zostaną ujawnione usterki techniczne grożące zdrowiu lub życiu ludzkiemu albo ciężkimi stratami, inspektor wydaje decyzję, nadając jej rygor natychmiastowej wykonalności w trybie art. 108 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 2, mogą być również wydane, jeżeli przemawia za tym interes społeczny, w szczególności jeżeli w toku kontroli stwierdza się rażące odchylenia od warunków określonych w decyzji PIR zezwalającej na posiadanie, użytkowanie lub produkcję urządzeń, maszyn i sieci, a także naruszenia prawa wyłączności państwa w dziedzinie radiokomunikacji, radiofonii lub telewizji.

4. W wypadku nagminnie powtarzających się usterek w pracy kontrolowanych urządzeń, maszyn lub sieci, PIR może zawiesić na czas określony lub cofnąć wydane zezwolenie na ich posiadanie i użytkowanie, lub wystąpić z wnioskiem o wstrzymanie ich produkcji.

§ 18. 1. Na podstawie ustaleń dokonanych w toku kontroli Główny Inspektor PIR może skierować do właściwych jednostek nadrzędnych lub organu założycielskiego w stosunku do przedsiębiorstw państwowych wystąpienie pokontrolne zawierające wnioski o wyciągnięcie konsekwencji służbowych lub dyscyplinarnych wobec winnych naruszeń obowiązujących przepisów.

2. Jednostka nadrzędna lub organ założycielski w stosunku do przedsiębiorstw państwowych, do którego skierowano takie wystąpienie pokontrolne, powiadamia Głównego Inspektora PIR o treści podjętych decyzji służbowych lub dyscyplinarnych.

§ 19. Przy wykonywaniu zadań, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a) i b), wobec jednostek wymienionych w § 1 pkt 2—4 PIR współdziała z właściwymi organami podległymi Ministrowi Spraw Wewnętrznych — w zakresie ochrony bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego.

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 20. Traci moc uchwała nr 52 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1968 r. w sprawie utworzenia Państwowej Inspekcji Radiowej (Monitor Polski Nr 10, poz. 59).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Gorywoda